

mieniem, między innymi poprzez składanie oświadczeń woli w imieniu gminy, czyli podejmowanie czynności z zakresu prawa cywilnego, należy do właściwości wójta. Określona tymi przepisami właściwość wójta w zakresie gospodarowania mieniem gminnym nie wyklucza dopuszczalności podjęcia przez radę gminy uchwały dotyczącej gospodarowania tym mieniem, jednak taka uchwała rady gminy musi zawierać ogólne, wiążące wójta zasady gospodarowania tym mieniem, co w przypadku zaskarżonej uchwały nie ma miejsca.

W ocenie organu nadzoru Rada Gminy Boniewo przekroczyła upoważnienie ustawowe wynikające z art. 18 w związku z art. 30 ust. 2 pkt 3 cytowanej wyżej ustawy.

Rada gminy z mocy art. 15 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym jest organem stanowiącym i kontrolnym w gminie, a jej właściwość została określona w art. 18 ustawy o samorządzie gminnym.

Ustęp 1 tego artykułu stwierdza, że do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej. Ustanowione w tym przepisie domniemanie właściwości rady „we wszystkich sprawach pozostających w zakresie działania gminy” należy rozumieć w ten sposób, iż rada gminy jako organ o charakterze kolegialnym i wieloosobowym może podejmować działania związane ze stanowaniem (art. 15 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym) lub kontrolą (art. 18a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym).

Nie może natomiast podejmować czynności, które należą do sfery wykonawczej, gdyż byłoby to naruszeniem konstytucyjnej zasady podziału organów na stanowiące i wykonawcze - art. 169 Konstytucji RP.

Organ nadzoru w tym miejscu zauważa, że zgodnie z art. 30 ust. 2 pkt 3 cytowanej wyżej ustawy gospodarowanie mieniem gminy należy do zadań wójta, burmistrza i prezydenta.

Przepis ten ustanowił zasadę, iż kompetencja do podejmowania wszelakiego rodzaju decyzji w zakresie gospodarowania mieniem gminnym należy wyłącznie do wójta (burmistrza, prezydenta). Rada gminy może się wypowiadać w tych sprawach wyłącznie w przypadkach wskazanych w ustawie. Ponieważ prawo rady gminy do podejmowania decyzji w powyższym zakresie jest wyjątkiem od zasady wyłączności kompetencji wójta, poszczególne upoważnienia rady do dokonywania określonych czynności należy wyklądać ściśle z brzmieniem przepisu zawierającym daną kompetencję, a wykładnia rozszerzająca jest w tym przypadku niedopuszczalna.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 6 marca 2018 r. sygn. akt II SA/Bd 882/17 (publ. Legalis nr 1759998) stwierdził „ (...) w orzecznictwie oraz w doktrynie przyjmuje się, że przepis art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym upoważnia

radę gminy do odejmowania działań niewładczych, np. o charakterze programowym, intencyjnym (tak wyrok NSA z 28 kwietnia 2011 r., sygn. akt II OSK 269/11)”.

Na marginesie należy także zauważyć, że zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 9 cytowanej ustawy nie wskazanym w podstawie prawnej uchwały do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach majątkowych gminy, przekraczających zakres zwykłego zarządu. W tym zakresie uprawnienia rady gminy mają charakter wyjątku i nie podlegają wykładni rozszerzającej

Przywołany w podstawie prawnej uchwały przepis art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym należy zestawić z wprowadzonymi w dalszej części ustawy regulacjami dotyczącymi kompetencji organu wykonawczego.

Zgodnie z art. 31 ustawy o samorządzie gminnym, wójt kieruje bieżącymi sprawami gminy oraz reprezentuje ją na zewnątrz. Przepis art. 30 ust. 2 pkt 3 cytowanej ustawy określa „do zadań wójta należy w szczególności gospodarowanie mieniem komunalnym”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 10 października 2019 r., sygn. akt II SA/Op 254/19 (publ. Legalis nr Numer 2244853) stwierdził „Przekazanie spraw majątkowych do kompetencji rady gminy stanowi wyjątek od zasady zawartej w art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, że to wójt gospodaruje mieniem komunalnym. Musi być zatem interpretowany ściśle, co oznacza zakaz swobodnego przejmowania przez radę do rozstrzygnięcia w drodze uchwał wszystkich spraw ważnych z punktu widzenia gospodarki gminy”. Podobnie wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 12 września 2019 r. sygn. akt II SA/Op 221/19 (publ. Legalis 2225796).

Mając na uwadze zaistniały stan faktyczny i prawny należało orzec jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie jest ostateczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy ul. Jana Kazimierza 5, 85-035 Bydgoszcz, za pośrednictwem Wojewody Kujawsko-Pomorskiego w Bydgoszczy, Delegatura we Włocławku, ul. Brzeska 8, 87-800 Włocławek w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA
KUJAWSKO-POMORSKI
Bogdanowicz
Mikołaj Bogdanowicz